

FRANSE KUSTEN

DIELETTE - AVRANCHES
Gr 223 (deel 4)

De GR 223 ligt in Normandië en loopt dicht langs de kust. Het is een onderdeel van de E 9 (Europese wandelweg 9), de Europese kustroute die loopt van de baai van Biskaye naar Polen. Het pad volgt zo veel mogelijk de kust, maar het moet af en toe naar het binnenland afbuigen, onder andere in verband met privé eigendommen. De route is gemarkeerd met de gebruikelijke wit-rode streepjes en wordt onderhouden door de Fédération Française de la Randonnée Pédestre. Het is de bedoeling dat we de gehele Franse kust bewandelen via de verschillende GR-routes.

Hieronder een overzichtskaartje van de GR 223 zoals wij hem dit jaar gelopen hebben.

Hieronder een kaartje van het gehele traject dat we al hebben afgelegd langs de Franse Kusten.

DEELNEMERS

Henk Jansen (Elspeet Nederland)

Ludwig D'Haese (Merchtem)

Ikzelf ben een veelwandelaar en ga maandelijks een tiental dagen wandelen. Ik ben met pensioen en kan dan ook ten volle mijn voornaamste hobby (wandelen en genieten van de natuur) beoefenen. Henk ken ik al twaalf jaar. We hebben elkaar ontmoet op het Deltapad in Nederland. Sederdien gaan we jaarlijks één of twee keer samen op stap. Henk is een houthandelaar en werkt dagelijks in het bos om er bomen te rooien. Hij houdt eveneens van de natuur en van het buitenleven.

Zaterdag 26 september 2020

- Van : Flamenville
- Naar : Carteret
- Afstand : 32 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 8 uur

Het is nog niet helemaal dag als we al op pad zijn. We hebben vandaag immers een lange stapdag voor de boeg.

Nagenoeg geheel Frankrijk kleurt rood wegens het coronavirus maar wij zitten in de Manche en daar is het nog steeds oranje zone en kunnen we vrij bewegen.

We volgen terug grotendeels het Grote Routepad GR 223.

Het departement Manche is in het westen, noorden en het noordoosten omgeven door Het Kanaal, langs een kustlijn van in totaal 350 km.

Normaal gezien doen we ieder jaar een deeltje van de Franse Kusten in de zomermaanden maar door de corona doen we het deze keer in de herfst.

Tijdens onze wandeling krijgen we een zeer mooi zicht op de Brits-Normandische eilanden, ook wel de Kanaaleilanden genoemd. Met het blote oog zijn ze wel te zien maar op onze foto's zie je er niets van.

In de 18de eeuw liet dit pad toe aan de douaniers om de kustlijn in het oog te houden en smokkelaars die vanuit de eilanden kwamen op heterdaad te betrappen.

De GR 223, beter bekend onder de benaming 'Douanierspad' of 'Kustpad', is een wandelroute van 446 kilometer van Carentan naar de Mont Saint-Michel.

Tussen de baai van Les Veys en de Mont Saint-Michel ontdekken we de gevarieerde landschappen en rustieke dorpjes aan de rand van het Kanaal.

De korste weg naar beneden is via dit touw. Maar wij volgen toch liever de paadjes.

Soms komt er wat klauterwerk bij kijken en dienen we toch voorzichtig te zijn.

De zon schijnt wel maar het is toch naar de frisse kant en er staat een stevige bries.

We eindigen vandaag onze tocht in Carteret. Aan de andere kant van de haven, in het dorp Barneville, houdt men op zaterdag een gezellige markt met allerlei lekkere streekproducten. Evenwel zullen wij van de markt niets meer zien want rond de middag trekken de

marktkramers terug weg. Vanuit Barneville-Carteret vertrekt men op ontdekking van de Brits-Normandische eilanden dankzij de zeilboten en motorboten die instaan voor de overtocht. Aurigny, Guernsey, Sark en Jersey liggen slechts op enkele tientallen kilometers van hier verwijderd!

Met de mode van het zeebaden op het einde van de 19de eeuw bloeiden de vele hotels en villa's langs het strand van Barneville en op de hoogtes van Carteret. Elegantie mengde zich

hier met de sfeer van de haven. Op het strand van La Potinière in Carteret vindt men ook mooie strandcabines in wit en blauw.

Een Heiligenbeeld werd hier opgesteld om zeelui te beschermen tegen alle onheil die men op zee kan meemaken.

Drie dode mollen liggen dicht naast elkaar. Het zijn nog jonge exemplaren die nog niet zolang het nest verlaten hebben. De mol heeft een korte zwartfluwelen vacht. Hiermee kan hij, dankzij een willekeurige plaatsing van de haren in de huid, even gemakkelijk voor- als achterwaarts door de gangen bewegen. Bij de meeste zoogdieren zijn de haren in een bepaalde

richting geplaatst, meestal naar achteren, maar bij de mol kunnen de haren in de huidaanhechting kantelen, zodat ze niet blijven steken in de gangwanden als hij achteruit krabbelt.

De kleur van de vacht van de mol, is over het algemeen zwart. Kleurvariëteiten vormen minder dan 1% van de totale populatie. Albino's (witte mollen) zijn zeldzaam, dieren met een

gevlekte vacht (meestal aan de buikzijde) komen vaker voor. Door ijzeroxiden in de bodem kleuren lichtere dieren vaak oranje of geel.

Kenmerkend voor de mol zijn de tot grote graafhanden omgevormde voorpoten, met elk vijf vingers met puntige nagels en een duimpje, waarmee het dier de ondergrondse gangen graaft. De mol heeft kleine, slecht ontwikkelde ogen met een diameter van slechts één millimeter; hij

is echter niet blind. Zijn belangrijkste zintuig is zijn spitse roze snuit die gevoelige snorharen en tastzenuwen bevat. Zijn kleine staartje wijst altijd omhoog.

Zondag 27 september 2020

- Van : Carteret
- Naar : La Haye-du-Puits
- Afstand : 27 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 7 uur

Vandaag doen we maar een gedeelte van de GR 223. We konden geen slaappleats vinden op, of in de buurt van, de GR 223 of we dienden ongeveer 40 km af te leggen. Dat vonden we

wat teveel van het goede en daarom hebben we besloten om, langs wandelpaden, een stuk het binnenland in te trekken.

Veel wandelaars komen we niet tegen. Af en toe wel eens iemand die de hond uitlaat.

We hebben al geluk gehad met het weer. Nagenoeg in geheel Frankrijk is er noodweer, hevige regen en stormwind.

Portbail heeft een indrukwekkende natuurlijke haven met slikken, een lange brug en een

mooie oude kerk die enkel nog dienst doet als museum. Portbail was een handelshaven in het Gallo-Romeinse tijdperk en was ooit een welvarende stad.

Op deze plaats kwamen op 18 juni 1940, tijdens twee verschillende gebeurtenissen, 12 soldaten en één burger om het leven.

We hebben nu het GR-pad verlaten en volgen voornamelijk wandel- en fietspaden die men hier groene wegen noemt.

De ruïnes van het kasteel van La Haye-Du-Puits bevond zich op een feodale motte met een hoogte variërend van 6 tot 7 meter. Het grootste gedeelte van het kasteel is in 1850 ingestort. De rest van het kasteel werd verwoest tijdens de slag om La Haye-du-Puits in 1944.